

HIER

Paulus-Jan en Antje met hun twee dochters.

Paulus-Jan Kieviet

Nederland

Mijn naam is Paulus-Jan Kieviet. Ik bracht mijn jeugd door in Middelharnis, op de Zuidhollandse eilanden. Ik groeide op in de Christelijke Gereformeerde Kerk. Al op de middelbare school had ik belangstelling voor talen. Behalve klassieke talen volgde ik ook lessen Hebreeuws. Ik hoorde voor het eerst over Wycliffe toen iemand uit onze gemeente werd uitgezonden. Maar het leek me niets voor mij om Nederland achter me te laten...

Op de middelbare school ontmoette ik Antje. Zij wilde al vanaf haar zestiende naar het buitenland, maar had daarbij geen specifieke taak in gedachten. Antje ging theologie studeren in Utrecht, ik Hebreeuws en algemene taalwetenschap in Leiden. We trouwden, studeerden af en ik kreeg een baan bij het Nederlands Bijbelgenootschap. Maar God had andere plannen voor ons. In het voorjaar van 1999 verdwenen in korte tijd al mijn bezwaren om te vertrekken naar het buitenland. Antje en ik zijn met Wycliffe gaan praten en werden als leden aangenomen.

'Zij wilde al vanaf haar zestiende naar het buitenland'

Tijdens onze vertaalopleiding ontmoetten we Nico en Pam Daams. Zij deden al jaren vertaalwerk in Polynesiëse talen, een familie van zo'n 35 talen die gesproken worden in een groot deel van het Stille Zuidzeegebied. Omdat in Frans Polynesië nog verschillende talen zonder Bijbel waren, zijn we daar heengegaan.

In 2011 maakte ik kennis met Betty Amon, die het hele Oude Testament in het Nukuoro heeft vertaald. Betty is een van de velen met wie wij hebben samengewerkt tijdens de jaren die we in Polynesië hebben doorgebracht. Ze is een pionier, een voortrekker, een voorbeeld voor anderen in haar omgeving. Samen maakten we een begin met de controle van de vertaling. Sindsdien zetten we het werk via internet en goede software op afstand voort.

Inmiddels zijn Antje en ik met onze dochters terug in Nederland en wonen we temidden van de mensen die ons steunen. Mijn werk is niet veranderd: vertaalprojecten begeleiden en vertaalwerk controleren. Daarnaast werk ik als typesetter, dat betekent dat ik vertalingen die af zijn, opmaak en gereed maak om gedrukt te worden.

Wat ik mis is het contact met mensen zoals Betty die in de afgelopen jaren onze collega's en vrienden waren. Maar ik ben dankbaar dat ik mijn werk kan voortzetten. Er is nog zoveel te doen tot deze taalgroepen het Woord in handen hebben!

Betty Amon

Nukuoro

Mijn naam is Betty Amon. Ik werd geboren op Nukuoro, een piepklein eilandje in de Stille Oceaan. Je kunt het vinden op Google Earth op 3° 84' NB, 154° 97' OL. Nukuoro ligt ver van de rest van de wereld en heeft zijn eigen taal.

Ik werd geboren in de jaren vijftig. Mijn ouders waren toegewijde christenen die dagelijks in de Bijbel lazen. Omdat er geen Nukuoro-Bijbel was, lazen ze de Bijbel in de hoofdtal van het gebied, het Pohnpei. Deze taal verschilt drastisch van het Nukuoro. Mijn ouders vertaalden de Schriftgedeelten daarom mondeling voor mij en mijn broers en zussen.

In die tijd begon mijn moeder samen met enkele anderen het Nieuwe Testament in het Nukuoro te vertalen. Het was een enorm karwei en ze boekten maar heel langzaam vooruitgang. Trainingsmogelijkheden waren beperkt. Hulp van consultants en andere buitenstaanders was schaars. Computers zouden nog een jaar of twintig op zich laten wachten.

Als jonge vrouw ging ik naar een bijbelschool in Canada. Ik had mijn leven aan God gegeven en besloten om mijn leven te wijden aan het vertaalwerk. Toen ik op het eiland terugkwam, zette ik het werk van mijn moeder voort. In 1986 kwam uiteindelijk het Nieuwe Testament gereed. Maar het Nieuwe Testament was wat mij betreft niet genoeg: heel Gods Woord moest voor de Nukuoro's beschikbaar zijn in onze eigen taal. Dus ging ik door met het Oude Testament. Grotendeels alleen.

'Het Nieuwe Testament was wat mij betreft niet genoeg'

Voor verdere studie ging ik terug naar Canada en leerde Hebreeuws in Jeruzalem. Soms lag het werk een tijdlang stil omdat ik geen inkomsten had. De reizen die ik maakte om met mijn vertaalteam te overleggen, betaalde ik zelf. Ook de apparatuur – inmiddels waren er computers om me te helpen – betaalde ik tot een paar jaar geleden uit eigen zak.

Op dit moment is het hele Oude Testament vertaald en is het grootste gedeelte van het werk gebeurd. Het moet allemaal nog wel een keer worden gecontroleerd en bijgeschaafd. Gelukkig krijg ik nu hulp van de vertalers van Wycliffe. Samen met Paulus-Jan Kieviet werk ik eraan om de Nukuoro-vertaling af te maken. Dat is mijn diepste wens: dat de Bijbel een open boek wordt voor de Nukuoro.

DAAR

Nukuoro is een atol met een oppervlakte van 1,7 km²